

Helista isale

*Kui ma kõvasti väntan,
mõtles ta, jõuan koju enne
üleujutust.*

Julie Cornelius-Huang

(Põhineb tõestisündinud lool)

Artikli autor elab Utah's, Ameerika Ühendriikides.

„Olge rõõmsad, sest mina juhin teid edasi” (ÕL 78:18).

Yu astus ettevalmistuskursuse tunni lõppedes rahvast täis kõnniteele. Tund toimus pärast kooli ja ta pea oli matemaatilistest mõistetest paks. Mööda ruttasid vihmavarjudega inimesed. Langes suuri vihmapiisku ja tänav oli vett täis.

Yu sõber Lin astus välja tema kõrvale. „Peakid helistama isale ja ta endale järele kutsuma,” ütles Lin. „Härra Zhangi sõnul on osa linnast üle ujutatud.”

„Ma saan ka ise koju minna.”

„Aga vaata, kui palju seda vett on!”

ütles Lin, viidates veele, mis suure kiirusega rentslisse voolas.

Yul tekkis hetkeks imelik tunne.

Kas Linil on õigus? Võib-olla peaks ta helistama, et isa ta enne seda, kui

tänavad üle ujutatakse, koju viiks. Kuid ta oli isaga möödunud öhtul tülitsevad ja oli ikka veel vihane. Ta ei tahtnud isalt abi paluda.

Yu eemaldas rattaluku ja ütles Linile head aega.

Kui ma kõvasti väntan, mõtles ta, jõuan koju enne üleujutust.

Ta väntas kõvasti, kuid peagi olid ta käed külmunud, riided läbimärjad ja ta ise rampväsinud. Taas tekkis mõte isale helistada. Kas see tunne tuli Pühalt Vaimult? Teda ristunud misjonärid ütlesid, et Püha Vaim saab teda juhatada. Yu heitis pilgu taevasse. Taevast oli nii hall, et ta ei näinud majade katuseid. Kuid ta oli ikka veel isa peale pahane.

Yu eiras tunnet ja väntas edasi. Vesi tõusis nii kõrgele, et poepidajad panid oma poed kinni. Inimesed tassisid oma asju ülemistele korrustele. Yu nägi, kuidas üks ema lükkas oma kahte last üle vee pisikeses plastmassist paadis.

Kuna vesi ulatus üle pahklude, ei saanud Yu enam rattaga sõita. Ta tuli maha ja lükkas seda käekõrval. Nüüd oli ilmselt liiga hilja isale helistada ja vihma muudkui kallast. Tema kohal kärgatas äike ja lõi välku. Yu tundis hirmu. Ja ta oli nii väsinud! Ta vaatas ettepoole. Kodu oli ikka veel kaugel. Ta poleks pidanud mingi tobeda tüli pärast Püha Vaimu eirama.

Yu peatus, et öelda lühike palve. Ta ei kuulnud vihma ja äikeses oma häält, kuid teadis, et Taevane Isa kuuleb teda.

„Taevane Isa,” palvetas Yu. „Palun aita mul turvaliselt koju jõuda.” Lõpetades tundis ta piisavalt jõudu edasi minna.

Lõpuks hakkas tema kodu mäe otsas paistma. Yu oli teadmata põhjusel ühe kinga kaotanud ning kõmpis nüüd mäest üles külmunu ja väsinuna. Ta nägi, kuidas isa teda õues ootas. Isa tormas läbi vee kahlates mäest alla talle vastu.

Yuni jõudes võttis isa ta oma käte vahele. „Ma olin nii mures!” ütles isa. „Sa oleks pidanud mulle helistama!”

„Ma arvasin, et me oleme teineteise peale pahased,” ütles Yu.

„Ma pole kunagi liiga pahane, et sind aidata,” ütles isa. Seejärel võttis ta Yu ratta ja lükkas selle kogu ülejäanud tee mäest üles.”

Kuigi kõrgete majade vahel kõmises äike ja sadas paduvihma, täitis Yu südant soe tunne. Ta tundis rahu ja kindlust, kui ta isa järel koju läks. ●

„Meie Taevaisa teadis, et me seisame surelikkuses silmitsi probleemide[ga]. .. Selleks, et anda meile surelikku jõudu ja jumalikku juhatust, andis Ta Püha Vaimu.”

Vanem Ronald A. Rasband Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist. Las meid juhib Püha Vaim. – 2017. a kevadine üldkonverents.